

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 122/14

Luxemburg, 11 september 2014

Arrest in zaak C-382/12 P

MasterCard Inc. e.a./Commissie

Het Hof bevestigt het arrest van het Gerecht en bekrachtigt daarmee de beschikking van de Commissie waarbij de door MasterCard toegepaste multilaterale afwikkelingsvergoedingen werden verboden

Bij beschikking van 19 december 2007¹ heeft de Europese Commissie vastgesteld dat de binnen het MasterCard-betaalkaartstelsel toegepaste multilaterale afwikkelingsvergoedingen (MAV's) in strijd zijn met het mededingingsrecht. De MAV's vertegenwoordigen een gedeelte van de prijs van een betaalkaarttransactie en worden ingehouden door de bank die de kaart heeft uitgegeven. De financiële instellingen die de transacties van de handelaren beheren, berekenen de kostprijs van de MAV's door aan de handelaren binnen het ruimere kader van de kosten die deze handelaren moeten betalen voor het gebruik van het betaalkaartstelsel.

Volgens de Commissie leidden de MAV's ertoe dat een bodemtarief werd vastgesteld voor de kosten die aan de handelaren werden aangerekend en vormden zij om die reden een beperking van de prijsconcurrentie. De Commissie heeft voorts opgemerkt dat niet was aangetoond dat de MAV's efficiëntiewinsten konden opleveren die hun mededingingsbeperkende gevolgen konden rechtvaardigen. Op basis van die conclusies heeft de Commissie MasterCard en de vennootschappen die haar vertegenwoordigen (MasterCard Inc. en haar dochterondernemingen MasterCard Europe en MasterCard International Inc.) gelast om een einde te maken aan de inbreuk door de MAV's binnen een termijn van zes maanden formeel af te schaffen. Bij arrest van 24 mei 2012² heeft het Gerecht het door MasterCard ingestelde beroep tot nietigverklaring verworpen en de beschikking van de Commissie bevestigd. Daarop heeft MasterCard een hogere voorziening ingesteld bij het Hof van Justitie, waarmee zij om vernietiging van het arrest van het Gerecht verzocht.

In zijn arrest van vandaag wijst het Hof die hogere voorziening af en bevestigt het het arrest van het Gerecht.

Allereerst bevestigt het Hof dat MasterCard mocht worden aangemerkt als een ondernemersvereniging. Het Gerecht heeft immers op goede gronden vastgesteld dat de betrokken ondernemingen bij het nemen van de besluiten in verband met de MAV's hun gedrag door middel van die besluiten hebben willen coördineren of er minstens mee hebben ingestemd dat dit gebeurde, alsook dat hun gezamenlijke belangen samenvielen met de belangen die bij de vaststelling van de besluiten in aanmerking zijn genomen, temeer daar

¹ Beschikking C(2007) 6474 definitief van 19 december 2007 inzake een procedure op grond van artikel [81 EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaken COMP/34.579 – MasterCard, COMP/36.518 – EuroCommerce, COMP/38.580 – Commercial Cards).

² Arrest van het Gerecht van 24 mei 2014, *MasterCard Inc e.a./Commissie* (zaak [T-111/08](#); zie ook PC [nr. 69/12](#)).

zij gedurende diverse jaren in het kader van dezelfde organisatie dezelfde doelstelling hebben nagestreefd, te weten de markt te regelen, zij het op verschillende manieren.

Aangaande de vraag of de MAV's objectief noodzakelijk waren voor het MasterCard-systeem, merkt het Hof op dat het feit dat het ontbreken van MAV's negatieve gevolgen zou kunnen hebben voor de werking van het MasterCard-systeem, op zich niet meebrengt dat de MAV's objectief noodzakelijk moeten worden geacht, aangezien het Gerecht naar behoren heeft geconstateerd dat het systeem ook zonder deze vergoedingen kon blijven functioneren.

Wat de beoordeling van de mededingingsbeperkende gevolgen van de MAV's betreft, brengt het Hof in herinnering dat het Gerecht de hypothetische analyse van de Commissie heeft bevestigd volgens welke bepaalde van de problemen die worden veroorzaakt door de afschaffing van de MAV's kunnen worden opgelost met een verbod van tariefbepaling achteraf (met andere woorden een verbod voor de uitgevende en de acquiring banken om het bedrag van de afwikkelingsvergoedingen vast te stellen nadat een kaarthouder een aankoop heeft verricht). In dit verband stelt het Hof vast dat het Gerecht in het kader van het onderzoek welke gevolgen de MAV's hadden voor de mededinging, had moeten nagaan of het waarschijnlijk was dat een dergelijk verbod zonder regelgevend optreden in de praktijk zou worden ingevoerd. Het Hof constateert evenwel dat die onjuiste rechtsopvatting geen gevolgen heeft voor de door het Gerecht verrichte analyse van de mededingingsbeperkende gevolgen van de MAV's, noch voor het dictum van het bestreden arrest, aangezien het Gerecht zich hoe dan ook op de hypothese van de Commissie mocht baseren. Het enige alternatief dat in eerste aanleg voorlag en dat het mogelijk maakte om het MasterCard-systeem zonder MAV's te laten functioneren, was immers daadwerkelijk de hypothese van een systeem dat was gebaseerd op een verbod van tariefbepaling achteraf.

Wat het argument betreft dat het Gerecht de gevolgen van de MAV's voor de mededinging niet afdoende heeft geanalyseerd, merkt het Hof op dat het Gerecht in zijn arrest een gedetailleerd onderzoek heeft verricht, met name om te kunnen bepalen of de MAV's de druk beperken die de handelaren op de acquiring banken kunnen uitoefenen bij de onderhandelingen over de kosten die deze banken in rekening brengen. Het Gerecht kon dus op goede gronden concluderen dat de MAV's de mededinging beperkten.

Tot slot merkt het Hof op dat het Gerecht de tweeledigheid van het systeem in aanmerking heeft genomen, aangezien het de rol van de MAV's bij het in evenwicht brengen van de „uitgiftezijde” en de „acquiringzijde” van het MasterCard-systeem heeft onderzocht, en tegelijk heeft erkend dat er interactie bestond tussen deze twee zijden. Aangezien geenszins was bewezen dat de MAV's op de acquiringmarkt merkbare objectieve voordelen hadden voor de handelaren, hoefde het Gerecht bovendien de voordelen van de MAV's voor de kaarthouders niet te onderzoeken, aangezien deze voordelen op zich niet opwegen tegen de nadelen van deze vergoedingen.

NOTA BENE: Bij het Hof van Justitie kan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld tegen een arrest of een beschikking van het Gerecht. In beginsel heeft de hogere voorziening geen opschortende werking. Indien de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond is, vernietigt het Hof de beslissing van het Gerecht. Ingeval de zaak in staat van wijzen is, kan het Hof de zaak zelf afdoen. In het omgekeerde geval verwijst het de zaak naar het Gerecht, dat aan de door het Hof in het kader van de hogere voorziening gegeven beslissing is gebonden.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170